



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

ψ. 17. *Ne sileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.*

Adhuc postulat exauditionem, & nondum explicat petitionem. *Ne sileas*, h. e. responde petenti, vel: concede, quod peto: Tu enim nosti, quod ego non sum civis hujus mundi, sed advena, & peregrinus, ac per hoc civis civitatis supernæ Jerusalem, quem ex exilio ad Te clamantem decet exaudiri.

ψ. 18. *Remitte mihi, ut refrigerer, priusquam abeam, & amplius non ero.*

Nunc exponit petitionem suam. *Remitte mihi*, ne sis durus exactor, non in spes pro solutione debitorum, ut ante discessum ex hâc vitâ refrigerer, intelligens, mihi peccata esse remissa; & amplius non ero advena, & peregrinus, sed civis Sanctorum, & domesticus Dei.

PSALMUS XXXIX.

Titulus: *In finem Psalmus David.*

Argumentum: *SS. Ambr. Hieron. Augustin. Euthym. Psalmum exponunt de Christo, & Ecclesiâ, h. e. de Capite, & corpore, ita ut Christus semper loquatur, & primò in personâ corporis sui, deinde in personâ suâ.*

ψ. 1.

ψ. 1. *Exspectans expectavi Dominum, & intendit mihi.*

Christus in personâ populi sui exponit longam expectationem redemptionis: expectavit enim supra quatuor annorum millia. *Exspectans &c.* longo tempore, sinè intermissione expectavi Messiam; nec spe meâ fraudatus sum, cùm ad me audiendum intendit aures suas.

ψ. 2. *Et exaudivit preces meas, & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fæcis.*

Intendit mihi, quia exaudivit preces meas, & effectus exauditionis fuit, quòd eduxerit me &c. Per *lacum*, & *lutum* intellige statum impiorum, qui carent notitiâ Dei, ejus mandatorum, & infixi sunt in limo carnalium cupiditatum. Hoc malo liberat nos gratia Redemptoris: per fidem enim cognoscimus Deum, & æterna bona; per spem, & caritatem liberamur à cupiditatibus terrenis; possidemus pacem Dei, & animæ tranquillitatem.

ψ. 3. *Et statuit supra petram pedes meos, & dixerit gressus meos.*

Eductum me de lacu miseriæ, & luto fæcis statuit supra fidem, doctrinam, & exempla Christi; nec solùm constituit pedes meos in viâ, lapidibus stratâ, sed
etiam

etiam in viâ rectâ , & sic direxit gressus meos in viam pacis. Christus scil. restituit hominem in viam , in quâ posuerat eum Deus initio creationis suæ , & de quâ homo deciderat.

ψ. 4. *Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.*

Antea, ùteram homo vetus, ita cantabam cantica vetera de amoribus mundi; sed renovatus spiritu mentis meæ, cæpi cantare canticum novum de amore Dei; quod canticum ipse Deus immisit in os meum, & est carmen Deo nostro jucundissimum.

ψ. 5. *Videbunt multi, & timebunt, & sperabunt in Domino.*

Christus in personâ populi jam liberati, prædicat multos ad eorum exemplum liberandos. Multi videbunt lacum miseriæ, & liberationem aliquorum, timebunt lacum, & sperabunt in liberatore.

ψ. 6. *Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus, & non respexit in vanitates, & insanias falsas.*

Hæc est laudatio, invitans homines ad imitandum liberatos. Verè felix est, qui spem suam verè ponit in nomine Domini, sive in Deo, qui solus omnipotens, & misericors

ricors est; ideo potest, & vult de omni
miseriâ liberare sperantes in se. *Et non re-
spexit ad auxilium vel hominum, vel rerum
vanissimarum, & fallacium; ut sunt præ-
dictiones Astrologorum, incantationes
Necromanticorum, observationes, &
auguria.*

*ψ. 7. Multa fecisti tu Domine Deus meus, mi-
rabilia tua, & cogitationibus tuis, non est, qui
similis sit tibi.*

Incipit explicare mysterium redemptio-
nis. Tu Domine Deus multiplicasti mira-
bilia tua, & in adinventionibus sapientiæ
tuæ non est, qui Tibi comparari possit.

*ψ. 8. Annuntiavi, & locutus sum: multipli-
cati sunt super numerum.*

Ratio, cur nemo possit cum Deo com-
parari, quoad opera mirabilia, & cogita-
tiones profundas. Manifestavi aliqua ejus-
modi opera per Prophetas, per sapientes
homines, per ipsa elementa mundi; sed
tam multa sunt, ut ab homine numerari
non possint, nec proinde manifestari om-
nia.

*ψ. 9. Sacrificium, & oblationem noluisti, au-
res autem perfecisti mihi.*

*ψ. 10. Holocaustum, & pro peccato non postu-
lasti: tunc dixi: ecce venio.*

Inter

Inter omnia Dei mirabilia quasi in infinitum excellunt opera redemptionis nostræ, ut Christus jam ipse per Davidem explicat. Noluisti placari sacrificio pecorum, nec oblatione panum, vel thuris; sed victimâ infiniti pretii; ideo aures, h. e. corpus mortale assumere me voluisti, ut per obedientiam usque ad mortem expiarem primi hominis inobedientiam: & quoniam holocaustum pecorum, & sacrificium pro peccato non admisisti, ideo dixi, *ecce venio*, ut ego ipse fiam Sacerdos, & sacrificium, quo placatus humano generi, educas homines de lacu miseræ, & de luto fæcis.

ψ. 11. *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.*

Exponit jam, ad quid veniat, cum dixerit: *ecce venio*. Per caput libri Chrysostr. Theodoret. Euthym. rectè intelligunt totam S. Scripturam; & sensus est; Scripturæ omnes testantur, me ad hoc venturum fuisse in mundum, ut Tibi per omnia accuratissimè obedirem. Pater! libentissimè acceptavi decretum tuum, & posui *legem tuam* &c. h. e. nihil majori affectu desideravi, quàm implere legem tuam.

ψ. 12. *Annuntiavi justitiam tuam in Ecclesiâ magna,*

*magna, ecce labia mea non prohibebo, Domine ta-
scisti.*

Voluit Deus Pater, ut Christus non solum moriendo esset Redemptor, sed etiam ante passionem Doctor, & Magister humani generis; ideo ait: Prædicavi legem tuam justissimam, & opera veræ justitiæ, quæ tu ab hominibus requiris, & hoc prædicavi coram innumeris populorum turbis, & tu, Domine, testis esse potes, quia id feci, & faciam deinceps.

ψ. 13. *Justitiam tuam non abscondi in corde meo; veritatem tuam, & salutare tuum dixi.*

Hic discant Prædicatores, officio suo non deesse vel spe lucri, vel metu damni. Annuntiavi justitiam tuam, & non abscondi in corde meo vel per negligentiam, vel per timorem. Annuntiavi etiam veritatem tuam, sive fidelitatem, quâ reddis unicuique secundum opera sua, & salutem, quam misericorditer præbes sperantibus in Te.

ψ. 14. *Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam à concilio multo.*

Quod dixerat *Salutare*, nunc expressius vocat *misericordiam*, & cum *veritate*, seu *justitiâ* conjungit. Utramque, ait, publicè, & liberè prædicavi coram multitudine populorum, nihil timendo. ψ. 15.

ψ. 15. Tu autem Domine, ne longè facias miserationes tuas à me : misericordia tua, & veritas tua semper susceperunt me.

Transit à prædicatione ad passionem. Vides, Domine Pater, in quam acerbam passionem incidi; quia non tacui manifestare hominibus justitiam, & misericordiam tuam; ideo tu quoque non longè facias miserationes tuas à me, celeriter resuscitando: sicut hætenus misericordia tua, & fidelitas tua semper susceperunt me.

ψ. 16. Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui, ut viderem.

ψ. 16. Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei, & cor meum dereliquit me.

Ratio, cur dixerit: ne longè facias &c. Quia passiones plurimæ in me irruerunt; quarum causa sunt tot hominum, quas in me suscepi, iniquitates, ut non prævalerim videre, quot sint: nam superant numerum capillorum; & ideo quasi obrutus multitudine tantâ malorum, defeci, vigor ipse, & ipsa vita dereliquit me. Illud: non potui, ut viderem, accipiendum est more humano: Christus enim, qui sinè dubio accuratissimè novit numerum peccatorum omnium, solùm significat, illa esse innumera,

H

ψ. 18.

ψ. 18. *Complaceat tibi Domine, ut eruas me, Domine ad adjuvandum me respice.*

Redit ad orationem cœptam ψ. 15. Placeat Tibi, Pater, quem etiam Dominum agnosco propter formam servi, quam accepi, placeat, inquam me eruere de doloribus: videris quidem à me faciem avertisse, dum finis me crucis tormenta sine ullâ consolatione perpeti; sed jam *respice ad me adjuvandum*, ut brevi repleas me lætitiâ gloriosæ resurrectionis.

ψ. 19. *Confundantur, & reveantur simul, qui querunt animam meam, ut auferant eam.*

Per imprecationem, more Prophetis usitato, prædicit, futuram confusionem, & erubescenciam eorum, qui quærunt Christum occidere, & penitus extinguere. Sic Judæi confusione, & erubescenciâ repleti sunt post resurrectionem Christi, & magis replebuntur in die iudicii.

ψ. 20. *Convertantur retrorsum, & reveantur, qui volunt mihi mala.*

Idem repetit. Confusi recedant, & erubescant non solum ii, qui quærunt me interficere, sed & quicumque cupiunt confusionem, & ignominiam meam.

ψ. 21. *Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi, euge, euge.*

Idem

Idem tertio repetit. Non differatur in longum tempus eorum confusio; sed statim, post tridui videlicet brevissimum spatium, confusionem suam experiantur, qui de me, quasi victo, inter se gratulantur dicentes de me, *euge, euge*: de his vocibus vide Ps. 34. v. 24.

v. 22. *Exultent, & latentur super te omnes querentes te, & dicant semper, magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.*

Per modum precationis bonæ jam prædicat lætitiâ sectatoribus suis. Exultabunt, & lætabuntur in Deo, divino scilicet & inenarrabili gaudio, omnes, qui quærunt gloriam Dei, eum diligunt, in eo sperant. *Et dicant semper &c.* non sibi tribuant bonum, quod habent; sed *dicant, magnificetur Deus* ab omnibus, qui diligunt Salvatorem, quem tu misisti; vel: qui diligunt æternam salutem, quam tu solus dare potes.

v. 23. *Ego autem mendicus sum, & pauper, Dominus sollicitus est mei.*

Revertitur ad statum suum, in quo erat tempore passionis. Ego, scilicet ut Homo, egenus sum, & destitutus humano auxilio; Dominus tamen cogitat pro me. Patrem vocat Dominum, quia loquitur in personâ

fervi, ut Filius hominis, secundum quam naturam pendebat in cruce.

ψ. 24. *Adjutor meus, & protector meus es tu, Deus meus, ne tardaveris.*

Dixerat unico vocabulo Dominus sollicitus est, nunc duobus: adjuvas in superandis malis presentibus; protegis in removendis futuris. Concludit: *Deus ne tardaveris eripere me ab omnibus malis per celerem resurrectionem.*

PSALMUS XL.

Titulus: *In finem, Psalmus ipsi David: sensus constat aliunde.*

Argumentum: *Videtur hic Psalmus, ut procedens, ad Christi passionem totus pertinere: ex eo Christus Joan. 13. unum ψ. citat, ad demonstrandum, Judæ proditionem fuisse multò antè predictam.*

ψ. 1. *Beatus, qui intelligit super egenum, & pauperem; in die malâ liberabit eum Dominus.*

Beatus, qui Christum nudum in cruce pendentem, seu passionem ejus attentè cogitat, meditatur: *in die malâ &c.* Intellege diem judicii ultimi, quæ erit dies solius justitiæ; ubi audient: *venite benedicti &c.*

ψ. 2. *Dominus conservet eum, & vivificet eum,*